

CARACTERISTICA HEPATITELOR VIRALE B ȘI D ÎN REPUBLICA MOLDOVA

*C.Andriuță, V.Pântea, E.Mihnevici, G.Negrescu, A.Andriuță, S.Cardaniuc,
L.Iarovoii*

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie,
Chișinău (Republica Moldova)

Au fost examinate 10035 seruri de la diverse persoane (11 grupe) pentru a decela AgHBs prin RHAP. AgHBs a fost depistat în toate grupele, dar mai frecvent la bolnavii cu HBV, hepatite cronice, tuberculoză pulmonară, diabet zaharat, maladii hematologice și la contactii în focare familiale cu HVB. Markerii infecției delta (ID) în serurile cu AgHBs au fost determinați prin ELISA. Din 1508 seruri cu HBs antigenemie anti-delta IgG au fost depistați în 33,1% cazuri, anti-delta IgM - în 66,3%, dar mai frecvent la contactii din focarele familiale și personalul medical. Din 590 bolnavi cu HVB (AgHBs+), diagnosticul de ID a fost stabilit la 204 (34,6%), din care coinfectia delta (CD) - la 72 (12,2%) și suprainfecția delta (SD) - la 132 (22,4%). S-a făcut un studiu comparativ la 72 bolnavi cu CD (lotul I), 132 cu SD (lotul II) și 103 cu HVB (lotul III), care au evidențiat o evoluție mai severă și mai prelungită a maladiei din lotul I și II cu prevalența unor simptome clinice ca: greață, vomă, inapetență, dureri în rebordul costal drept, cefalee, vertijuri, insomnie, hemoragii și splenomegalie, durată mai lungă a icterului. Letalitatea a fost la pacienții cu CD - 9,3%, cu SD - 8,3%, cu HVB - 3,8%. Cronizarea a avut loc la 29,4% pacienți cu CD, 68,6% - cu SD și 12,4% - cu HVB. Studiile prezente ne mărturisesc despre o răspândire largă pe teritoriul RM nu numai a virusului B, dar și a virusului D. Au fost evidențiate particularitățile clinice în CD și SD cu o evoluție mai severă, letalitate și cronicizare mai mare decât la pacienții cu HVB.